

Liturgický program

PONDELOK 13. február

Prepodobný otec Martinián
1 Jn 2, 18 – 3, 10, zač. 71; Mk 11, 1 – 11,
zač. 49 (HS: 154; PZ: 108)
07.00 + z rodiny Paločkovej a Borošovej

UTOROK 14. február

Odchod do večnosti prepodobného
Konštantína Filozofa
1 Jn 3, 10b – 20, zač. 72; Mk 14, 10 –
42, zač. 64 (HS: 364; PZ: 342)
17.00 + Ján Biščák

STREDA 15. február

Svätý apoštol Onezim
1 Jn 3, 21 – 4, 6, zač. 73; Mk 14, 43 –
15, 1, zač. 65 (HS: 162; PZ: 116)
**17.30 za zdravie a požehnanie Imrich
a Mária s rodinou**

ŠTVRTOK 16. február

Svätí mučeníci kňaz Pamfil, Porfýrios a
ich spoločníci
1 Jn 4, 20 – 5, 21, zač. 74; Mk 15, 1 –
15, zač. 66 (HS: 157; PZ: 112)
**17.00 za zdravie a požehnanie Lukáša
s rodinou**

PIATOK 17. február

Veľkomučeník Teodor Tyron
2 Jn 1, 1 – 13, zač. 75; Mk 15, 22. 25. 33
– 41, zač. 68 (HS: 159; PZ: 114)
**17.00 za zdravie a požehnanie Magda-
lény a Jozefa Bartkovicov**

SOBOTA 18. február

Mäsopôstna sobota – prvá zádušná
1 Kor 10, 23 – 28, zač. 146; Lk 21, 8 – 9.
25 – 27. 33 – 36, zač. (HS: 162; PZ: 116)
**07.00 + za zosnulých zapísaných v
knihe hramôt**

NEDEĽA 19. február

Mäsopôstna nedeľa – o Kristovom súde
1 Kor 8, 8 – 9, 2, zač. 140; Mt 25, 31 –
46, zač. 106 (HS: 150, 203; PZ: 104,
165)
Hlas 7.; 09.30 hod.

PONDELOK 20. február

Prepodobný otec Lev, katánijský biskup
3 Jn 1, 1 – 15, zač. 76; Lk 19, 29 – 40;
22, 7 – 39, zač. 96 (HS: 154; PZ: 108)
**07.00 za zdravie a požehnanie Jozefa,
Márie, Márie, Anny**

UTOROK 21. február

Prep. Timotej zo Symbolov. Svätý
Eustatios, arcibiskup Veľkej Antiochie
Júd 1, 1 – 10, zač. 77; Lk 22, 39 – 42. 45b
– 71. 23, 1, zač. 109 (HS: 155; PZ: 109)
**17.00 za zdravie a požehnanie Jozefa,
Jarmily, Libora, Daniela**

STREDA 22. február

Nájdenie úctyhodných pozostatkov
svätých mučeníkov v Eugeniu
Rim 14, 6 – 9, zač. 113; Mt 26, 57 – 75,
zač. 109 (HS: 164; PZ: 119)
17.30 + Jozef

ŠTVRTOK 23. február

Hieromučeník Polykarp. Prvé a druhé
nájdenie hlavy Pánovho predchodcu a
krstiteľa Jána (z nasledujúceho dňa)
Júd 1, 11 – 25, zač. 78; Lk 23, 1 – 34a;
44 – 56, zač. 110 (HS: 155; PZ: 109)
17.00 + z rodiny Borošovej a Turčíkovej

PIATOK 24. február

Ef 5, 8b – 19, zač. 229; Jn 19, 25 – 37,
zač. 61. (HS: 164; PZ: 119)
**17.00 za zdravie a požehnanie rodiny
Borošovej a Gajdošovej**

SOBOTA 25. február

Syropôstna sobota – pamiatka otcov,
ktorí sa preslávili pôstmi
Rim 14, 19 – 26, zač. 115; Mt 6, 1 – 13,
zač. 16 (HS: 204; PZ: 167)
**07.00 + Michal, Mária, Ján, Dorota,
Ľudmila**

NEDEĽA 26. február

Syropôstna nedeľa. O vyhnaní Adama z raja
Rim 13, 11b – 14, 4, zač. 112; Mt 6, 14 –
21, zač. 17 (HS: 152, 206; PZ: 106, 168)
Hlas 8.; 09.30 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **03/2017**

Domov

Lk 15, 11 – 32

Príbeh mánotratného syna, ktorý máme možnosť počúvať v dnešnú nedeľu, by sme mohli spokojne nazvať tragédiou so šťastným koncom. Na začiatku stojí skvelý nápad do budúcnosti a výzva otcovi: „Daj mi časť majetku, ktorá mi patrí.“ Potom prichádza čas stáť na vlastných nohách a vlastnom rozume. Celé sa to pomaly posúva do tragédie – z majetku neostalo nič. No a záver tvorí šťastný návrat a prijatie domova.

Viete, koniec toho príbehu je veľmi dôležitý. Tu v závere sa totiž láme moc tragédie nad jedným životom. Tu sa láme moc smrti. Víťazí nad ňou láska otca. Láska ukrytá v rodine, kde sa smie zblúdený syn vrátiť.

Prísť o majetok je veľká trauma. Niekomu sa to môže stať vlastnou vinou alebo aj celkom nezavinene. Ale oveľa horšie ako prísť o majetok je nemať rodinu. Zostať sám. Bez majetku sa človek stane chudobným, ale bez rodiny je bezdomovcom.

Ježiš rozpráva tento príbeh pri stretnutí, na ktorom bolo mnoho mytníkov a hriešnikov, ale aj farizejov a zákonníkov. Najprv začal príbehmi o stratenej ovci a stratenej drachme a o radoch, ktorá prichádza s ich nájdením. A potom pokračuje príbehom strateného syna, aby každý tak vtedy, ako aj teraz vedel, že nie je bezdomovcom, že nie je sám. Všetci tí mytníci a hriešnici, ktorí premrhali svoje synovstvo a pohrdli príslušnosťou k národu, do ktorého patrili, ale aj nadutí a spravodliví, bezchybní farizeji a zákonníci, ktorí vymenili synovstvo za klaňanie sa zákonu, mohli počuť, že návrat je možný. Ježiš skrze toto podobstvo povie: „Ja dobre poznám svojho Otca. A chcem ti povedať, že môj Otec je aj tvojím otcom. Nebuď sám. Nežij svoj život ako samostatná jednotka. Ako samotár. Vráť sa k otcovej láske.“

Čo všetko sme už v živote prepásli my? Na akých cestách životom hľadáme svoje šťastie? Za čo všetko sme vymenili blízkosť Božiu? Chceme sa živiť sami, ale v našom vnútri sme hladní. To, čo jeme, nás nesýti. Ani naše kamarátstva, ani relaxy a dovolenky, ani nákupy, ani nič iné. Len sa nám zdá, že by to tak predsa nemalo byť, lebo tí druhí sa nám zdajú takí šťastní a vysmiati. A tak znova hľadáme niečo, čo by nás zasýtilo. Kým nám nedôjde, že tu sa nikdy do sýta nenajeme. Že nasýtenie a naplnenie prichádza len z Otcovej lásky a z jeho chleba. Ale práve preto počúvame dnes Ježišov príbeh. Aby sa bola aj v našich životoch zlomená moc tragédie.

o. Marek

Oznamy

► **Národný týždeň manželstva.** V týždni od 13. do 19. februára sme pozvaní zapojiť sa do ďalšieho ročníka Národného týždňa manželstva, ktoré prebieha po celom Slovensku. Vzadu na stolíku si môžete všetci, ktorí jazdíte autom, zobrať symbolickú ŠPZ-ku, do ktorej si napíšete krstné mená a počet rokov, ktoré už spolu v manželstve žijete, a potom si ju dajte za okno do auta. Budúcu nedeľu sa pri svätej liturgii budeme osobitne modliť za všetkých manželov a zároveň bude pri svätej liturgii aj obnova manželských sľubov.

► **Zádušné soboty.** Sobota 18. februára je prvou zádušnou sobotou v tomto roku. Svätá liturgia za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt spolu s panychídou bude ráno o 7.00 hod. Každý, kto si chce obnoviť hramoty na tento rok, môže tak urobiť v priebehu týždňa v sakristii u cerkovníčky p. Rusinkovej.

► **Sväté liturgie v nedeľu 19. februára:** 08.00 Janov; 09.30 Ľubovec

► **Sväté liturgie v nedeľu 26. februára:** 08.00 Janov; 09.30 Ľubovec

► **Dary na chrám v mesiaci január:** manželia Kreheinovci – 950 eur; Slavomír Mačišák sponzoroval dokúpenie vonkajšej dlažby k chrámu; Mária Baranová – 20 eur; Jozef Boroš – 100 eur; z pohrebu Pavlíny Rabadovej – 180 eur; Helena Paločková – 20 eur. Všetkým darcom Pán Boh zaplať.

Prepodobný otec Martinián

Martinián, rodom z Cézarey v Palestíne, žil okolo roku 415 za vlády Teodózia Malého. Už ako osemnásťročný odišiel na púšť, aby tam v samote slúžil Bohu. S veľkou horlivosťou sa modlil, postil, prežíval celé dni bez spánku a týmto spôsobom veľmi skoro dosiahol vysoký stupeň dokonalosti. Pán Boh mu udelil dar robiť zázraky. To preslávilo jeho meno na ďaleko, tak že sa ľudia v zástupoch hrnuli k nemu, aby hľadali pomoc vo svojich ťažkostiach. Takýmto spôsobom prežil na púšti dvadsaťpäť rokov, keď Pán Boh na neho dopustil jedno z najnebezpečnejších pokušení. V prestrojení za zobračku k nemu prišla jeden večer bohatá žena menom Zoja a prosila o prístrešok, aby sa nestala korisťou divých zvierat, lebo zabľúdila v púšti. Starec jej dal večeru a rozložil oheň, aby sa zohriala a usušila a sám odišiel do inej jaskyne, kde prežil noc na modlitbách. Prikázal jej, aby ráno opustila jaskyňu, aby ju už nestretol. Ona sa však ráno preobliekla do najkrajších šiat s úmyslom Martiniána zvädzať. Pred hriechom ho zachránilo len to, že vyšiel naproti ľuďom, ktorí ho zvykli navštevovať, aby ho nestretli so ženou. Keď sa prebudilo jeho svedomie plný hanby nad svojou slabosťou sa Martinián vrátil do jaskyne a rozložil tam veľký oheň, do ktorého vložil svoje nohy. Váľajúc sa od bolesti po zemi kričal: „Ach, akože vydržím večný oheň v pekle, keď nemôžem vydržať v tomto dočasnom ohni, ktorý páli oveľa slabšie ako pekelný?“ Aj žena, dotknutá správaním prepodobného zmenila svoj život. Po uzdravení si Martinián hľadal iné miesto, kde by sa nemohol stretnúť so žiadnou ženou. Posledné dva roky svojho života sa stal pútnikom a nemal už trvalé miesto na bývanie. Zaopatrený sviatosťami z rúk biskupa zomrel v Aténach, kde doputoval ako päťdesiatročný.

Duchovné otázky

Na stránkach Farského hlásnika pokračujeme vo vyučovaní o sviatosťoch, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Postupne sme prešli sviatosť krstu a sviatosť myropomazania. Teraz pokračujeme sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciačných sviatosťí. Pozreli sme sa už na Eucharistiu z pastoračného hľadiska aj z pohľadu Katechizmu Katolíckej cirkvi. Nakoniec sa pozrieme na túto sviatosť z pohľadu cirkevného práva. O sviatosť Eucharistie pojednávajú kánony 698 až 717 Kódexu kánonov východných cirkví. Nebudeme citovať všetky kánony, vyberieme len niektoré z nich.

Božská Eucharistia

Kán. 706 Sväté dary, ktoré sa v Božskej liturgii obetujú, sú čistý pšeničný chlieb, nedávno pripravený tak, aby nebolo nijaké nebezpečenstvo pokazenia a nepokazené prírodné víno z plodu viniča.

Kán. 707, § 1 Čo sa týka prípravy eucharistického chleba, modlitieb kňazov pred slávením božskej liturgie, zachovávanie eucharistického pôstu, liturgických rúch, času a miesta slávenia a podobne, partikulárne právo každej cirkvi *sui iuris* musí stanoviť presné normy.

§ 2 Pri vylúčení údivu veriacich v Krista je dovolené použiť liturgické rúcha a chlieb inej cirkvi *sui iuris*, ak nie sú liturgické rúcha a chlieb vlastnej cirkvi *sui iuris*.

Kán. 708 Miestni hierarchovia a farári sa majú postarať, aby veriaci v Krista boli starostlivo poučení o povinnosti prijať božskú Eucharistiu v nebezpečenstve smrti a tiež v časoch stanovených chvályhodnou tradíciou alebo partikulárnym právom vlastnej cirkvi *sui iuris*, najmä však v paschálnom čase, v ktorom Kristus Pán odovzdal eucharistické tajomstvá.

Kán. 709, § 1 Božskú Eucharistiu rozdeľuje kňaz alebo ak to dovoľuje partikulárne právo vlastnej cirkvi *sui iuris*, aj diakon.

§ 2 Synoda biskupov patriarchálnej cirkvi alebo rada hierarchov má právo stanoviť vhodné normy, podľa ktorých môžu božskú Eucharistiu rozdeľovať aj iní veriaci v Krista.

Kán. 710 Čo sa týka účasti detí na božskej Eucharistii po krste a myropomazaní, majú sa zachovávať predpisy liturgických kníh vlastnej cirkvi *sui iuris*, pri zachovaní patričnej opatrnosti.

Kán. 711 Kto si je vedomý ťažkého hriechu, nemá sláviť božskú liturgiu, ani prijímať božskú Eucharistiu, ak neexistuje vážny dôvod a nie je možné prijať sviatosť pokánia; v takomto prípade si musí vzbudiť úkon dokonalej ľútosti, ktorý zahrňuje predsavzatie čo najskôr pristúpiť k tejto sviatosťi.

Kán. 712 Prijímanie božskej Eucharistie je zakázané tým, ktorí sú verejne známi ako nehodní.